

Ina Simona CÂRLAN

Născută în 1968 nu prezintă niciun simptom literar nici în fașă, nici în pantalonii scurți de mai târziu.

Mama sa încearcă să suplinească lipsa fabricându-i cu real talent compunerile și temele solicitate la limba și literatura română.

Abia după terminarea ciclului de învățământ începe să manifeste timid dorința de a folosi stilouri, pixuri, creioane și alte ustensile specifice scrisului.

În 1993, revista „Ochiul Soacrei” îi publică câteva texte, după care dispare ciudat (revista bineînțeles). Sentimentul vinovăției se diluează fericit după unsprezece ani când descoperă lumea minunată a literaturii virtuale.

Cu foarte multe datorii neachitate față de oamenii care au avut curaj să-i publice textele pe hîrtie, continuă să joace leapșa în curtea literaturii, secțiunea grupa mică.

Natoul, platforma și Sofica

Temperaturile ucigătoare de afară umplu până la refuz terasele crâșmelor de cartier.

Moleșiți, mușterii sorb cu incetineală din halbele brobonite de sudoare.

La masa ocupată de Lică și Nae discuțiile par mai animate:

Nae: Ei, ți-am spus? Am sau nu dreptate? Când eu ți-o spun un lucru ăla e!

Lică: Ce-i, dom'le? A întors Hezbollahul armele? A intrat americanii?

Nae: Nato, Lică, Na-to! Ți-am zis, bre, că nu-i bine să intrăm în el? Recunoaște că ți-am zis...

Lică: Păi, mi-ai...

Nae: Bre, eu când spun un lucru ăla e. Literă de lege! Geta știe, dacă-i zic: strânge femeie rufele că vine ploaie, gata! le-a și strâns.

L.: Lasă, dom'le, rufele zi-i cu Nato!

N.: Ne-a atacat, Lică, ne-a atacat!

L.: Nu mă-nebuni! Ne-a atacat Natoul?

N.: N-are cum. Cu ei suntem strategici, cum s-ar zice.

L.: Păi ș-atunci?

N.: Iraniani, frate, iranienii. Au pus focul pe noi.

L.: Nu vorbi... Unde, dom'le? Pe uscat?

N.: Ți-ai găsit! Să vină așa piepș le-am arăta noi! Ne-au luat platformele petroliere ale țării, frate, ne lovesc la resurse, cum s-ar zice.

L.: Nu-s proști, dom'le.. Și... aveam multe... platforme de astea?

N.: Una.

L.: Tii! Ce lume, dom'le, ce lume! Să-i iei omului și singura firmitură de la gură...

N.: Păi ce, Lică? Crezi că toată lumea e ca noi?

Care noi, fi dai cămașa dacă ți-o cere cine ți-o cere, când o cere și pe-urmă? Umbli în dosul gol să te arate Europa cu deș'tul ca sărăntoc ce ești? Umbli! Caaare ești, că i-ai dat-o ăluia din Europa, care Europa de unde are dacă nu de la noi? Care noi, am stat să fim loviți în strămoși și-n glie ca să-și facă ei autostrăzi și noi am rămas cu hârtoape, care, hârtoape nu ne lasă să intrăm în Europa. Păi de unde le avem, te-ntreb, dacă nu de la ei?

L.: De la ei, clar! Hmm... și totuși, zic și eu, ca prostu' vorba aia: dacă ne facem că n-am băgat de seamă? Dă-o încolo de platformă, ori cu una ori fără una, tot aia! Război ne mai trebuie nouă acu'?

N.: Ce vorbă-i asta, măi Lică? Războiul e o chestie de onoare, care cum s-ar zice, nici de asta se cheamă că nu mai avem? Uite, să te fac să-nțelegi! Nevastă-ta!

L.: Aoleu! E-n ușă?

N.: Nu, mă, e-n exemplu! Dacă ți-ar sechestra careva nevasta. Ce-ai face?

L.: Păăă... știu și eu?

N.: Cum nu știi? E nevasta ta în joc, nu?

L.: E?!?

N.: E nevasta ta, se cheamă că e onoarea ta în joc, nu?

L.: Se mai pune discuția?

N.: Vezi? Și? Nu te duci să o iei înapoi? Să-ți speli onoarea cu sânge dacă e nevoie...

L.: Nu, fără sânge, Năică, mă ia cu leșin de la stomac.

N.: Așa vine vorba, violatorii se sperie dacă te vede hotărât.

L.: Crezi? Mai bine chem poliția.

N.: Brava! Ne-am apropiat. Care e poliția în cazul nostru?

L.: Păi, ăștia de la circa din gară, că-s mai aproape...

N.: Dă-o, frate-n ciorilor de gară, în cazul nostru trebuie să vie Natoul fără ca măcar să-i chemăm.

L.: Crezi?!?

N.: Păi, dacă nu crezi de ce ai intrat, dom'le, în Nato?

L.: Păi ce? Numai eu? Tu n-ai intrat?

N.: Peste voința mea, s-avem pardon, care voință spune ceva, nu? Una e să intri undeva ca o oaie și alta e să intri ca un măgar, bunăoară.

L.: Adică, mă faci măgar?

N.: Ba, s-avem pardon, eu sunt mă... hmm... adică... hmm... știi ce, începi să mă amețești, îmi pierd firul.

L.: Da' ce-am făcut, dom'le?

N.: Pricepi greu care greu nu-i așa ușor... cum s-ar zice ca să nu te jignesc. Măcar acu' ai înțeles de ce-s pornit?

L.: Lasă, dom'le, că exagerezi. Păi dacă nu-l chemi, de unde să știe bietul Nato că Sofica mea e sechestrată? Poți să zici?

N.: Păi ce, platforma aia e cât Sofica ta ca să nu știe?

L.: Mie de platformă îmi arde acum? Să-i dea drumul lui nevastă-mea că dacă scapă singură cât stau eu aici, la bere, m-am nenorocit!

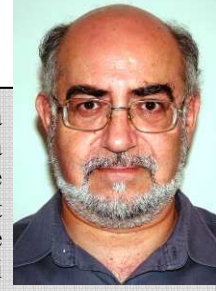
(Nae se ridică furibund, gata să-l agațe pe Lică de gulerul cămășii. Se oprește în ultima clipă, își pocnește palmele, răfoindu-se amenințător)

Nae: Dom'le, ești idiot! Dacă aș fi guvern acum, ți-aș da două perechi de palme și te-aș băga la pușcărie. *(iese aruncând o ultimă privire disprețuitoare la adresa prietenului buimăcit)*

Lică: *(reacționează abia după ce ușa se închide în spatele lui Nae)* Măăă... comunistule, care ești! Nță-nță-nță... ce ți-e și cu politica asta, dom'le, poți să-nebunești. Săracul, Nae!

(formează febril un număr de telefon) Sofico ești acasă? Ești bine? Și copiii? Nu, nu s-a întâmplat nimic dar ... auzi, să nu dai drumul la nimeni la ușă până vin eu! *(mormăind de unul singur, apoi)* S-a întors lumea cu fundu-n sus, dom'le, numa' buclucuri peste tot!

Dan NOREA

Dan Norea s-a născut (în 1949) și a trăit toată viața la Constanța, pe malul mării. Excepție face perioada facultății – facultatea de Automatică, secția de Calculatoare, la Politehnica din București. În prezent deține în asociere firma MULTISOFT. Este căsătorit, are patru copii și – deocamdată – doi nepoți. Deși cocheta cu poezia încă din adolescență, prima oară a “publicat” ceva abia în 2002, pe site-ul *poezie.ro*. Ulterior a mai postat diverse texte pe *europaea.ro* și *bocancul-literar.ro*. În 2006 figurează în calitate de coautor pe coperta volumului de poezii „Spiralele vieții”, la editura *Anamarol*. A abordat mai multe genuri literare, dar cel mai în largul său se simte în genul umoristic.

Epigrame

De te uiți în manuscris modul supin e *de-scris*

Băsescu vs Tăriceanu

Un președinte vrea anticipate
Și aliatului, neîncetat,
Îi spune: “Vezi demisia-asta, frate?
Păi tu ești premierul... *de-semnat!*”

Logodnă scurtă

Eram logodit cu o blondă frumoasă
Și toți mă-ntrebau când voi fi
însurat.
Dup-o zi de trăit împreună în casă
Sunt ferm hotărât, chiar... *de-terminat*.

Angajare la securitate

Un securist cu stele mari te cheamă
La interviu, în rol de angajat.
Dar te convingi că scopul lui de
seamă
E altul, altfel zis e... *de-turnat*.

Politică externă

Un politician intrat în priză:
Tot ce vă spun acum e sfânt... *de-viză*:
Nu sunt în joc atât de multe mize
Ci e un singur adevăr... *de-vize!*

Definitivarea lotului

La baschet este foarte talentat.
Joc de nuanță, colorat... *de-tentă*,
Și tras la coș, și dribling bun, și
fentă,
Dar, spun colegii lui, e... *de-testat*.

Unui îmbogățit peste noapte

Cu banii și cu mita e... *de-prins*
Cam lacom... *de-venit*, de mult avut.
Cu lăcomia-i bine mai... *de-stins*
Căci mai târziu e prea greu... *de-ținut*.

Unui traseist politic

Are-o culoare de un gri mai
mat
Și toți știu: e ușor... *de-colorat*.
Dar pentru că e omul... *de-votat*
Are conturul bine... *de-senat*.

Ăsta-mi este genul: fac mereu *ca-trenul*

Preoți cu diverse nume vor aduce pacea-n lume

Un episcop spada ține
Cu mânerul ca o cruce,
Un imam o bombă-duce
Iar evreul... *ca-rabin-e*.

Discurs de îmbărbătare

Mihai Viteazul, către-ai săi oșteni,
Vrând să oprească-al turcilor exod:
Vitejii mei, ca la Călugăreni
Vor șutu-n fund, același... *ca-la-pod!*

Golden Bridge scurtează drumul cu zeci de kilometri

Golden Bridge este o poartă,
Ca-pod-operă de artă.
Zeci de mii simt ușurare
Numai unu-n... *apă-sare*.

Unui epigramist

Văd la mijloc... *c-a-ta-ramă*
Are-n ea o epigramă
Și... *cu-tremur*... am aflat
C-a-ta-strofă... ai creat.

Caiac- canoe în munți

Deși concursul e pe lac
Antrenamentul e de voie:
În Himalaya e... *ca-iac*
Pe Ararat este... *ca-Noe*.

Cântăreți ambulanti

Doi cântăreți ce stau la drumul mare
Aveau în cap un vis frumos... *ca-stele*.
De când se știu au dat doar de
belele.
Azi au un singur orizont... *ca-zare*.

Curelușe din piele

Un tip celor două actrițe cochete
Le-oferă curele din piele mai fine.
“La ce-or fi utile? Eu zic... *ca-barete!*”
Dar tipul le zice tranșant... “*Ca-botine!*”